

Freek de Jonge laat Carré weer lachen

De cabaretier is het type artiest dat zich niet laat beperken door welke maatregel dan ook.

Joris Henquet 5 juli 2020, 18:32

Er wordt gelukkig weer gelachen in Carré. Ook al kwam het maar van honderd man publiek, er golfde dit weekend weer een lach door de zaal waar eigenlijk 1.700 mensen in passen. Zoals bij een fraai stukje slapstick aan het slot van de nieuwe voorstelling van Freek de Jonge. In deze act vertoont Freek op het scherm een gemonteerde versie van de coronaspeeches van Mark Rutte. Terwijl Rutte begint aan een eindeloze opsomming van beroepsgroepen, is Freek de gebarentolk die zich uitslooft om de kappers, schoonheidsspecialisten en acupuncturisten correct uit te

beelden. ‘En thuis douchen’ is het zinnetje dat aan het slot van elke zin is geplakt; een mooie vondst die de slappe lach oplevert.

Freek de Jonge is het type artiest dat zich niet laat beperken door welke maatregel dan ook. Honderd man publiek? Anderhalve meter afstand houden? Kan mij het schelen, moet hij gedacht hebben. De Jonge was een van de eerste artiesten die dit weekend weer optrad in het heropende Koninklijk Theater Carré in Amsterdam. In de reeks *Samen* gaven onder anderen muzikant Spinvis, acteur Steef de Jong en cabaretier Sanne Wallis de Vries een show voor honderd mensen, die in de piste van het theater waren geplaatst op roze tweezitsbankjes, omringd door kamerplanten.

In deze opstelling met loungebankjes biedt Carré deze week plek aan 100 toeschouwers.Beeld Nathan Reinds

Met zijn show *Asociale afstand* dwingt De Jonge (75) respect af, omdat hij het klaarspeelt om met alleen maar nieuwe, actuele teksten te komen. In zijn conference komt alles voorbij wat ons de afgelopen maanden bezighield: het hamsteren van wc-papier, de anderhalvemeterregel op de

terrassen die op Tweede Pinksterdag (pas om 12.00 uur 's middags!) weer open konden en de vraag wie er wel of niet een plek op de intensive care verdient. Freek heeft het sprookje van Mondkapje geschreven, en hij vertelt een geestig reisverhaal over een bezoek aan de Chinese stad Wuhan in de jaren negentig, waar zijn vrouw en hij de gekste gerechten kregen voorgeschoteld. Ook speelt hij een prachtig tragikomische scène waarin een zoon op grote afstand een gesprek met zijn bejaarde moeder in het verzorgingstehuis probeert te voeren.

Freek is vol energie: luid roepend, druk gebarend en heen en weer lopend vult hij het grote podium van Carré. Hij sluit muzikaal af met een variant op zijn hit *Leven na de dood*, ditmaal getiteld *We gaan weer leven, als het even kan*. Niet elk verhaal is al helemaal fijngeslepen, en zoals vertrouwd bij Freek doen iPad en laptop niet altijd wat de bedoeling is. Maar wat we dit weekend in Carré konden beleven, niet alleen vanuit de zaal maar ook via een uitstekend werkende livestream, was goed en veelbelovend. Het kan later in het jaar een geweldige conference opleveren bij de jaarwisseling.